

HAI CÂU CHUYỆN, MỘT Ý NGHĨA HAY ĐÔNG VÀ TÂY GẶP NHAU

NGUYỄN XUÂN MỘNG

Nhớ lại thời niên thiếu, lúc theo học bậc Tiểu học, các Thầy thường kể cho học sinh nghe những câu chuyện, mục đích để hướng dẫn học sinh trong cuộc sống. Lúc đó tuổi đang còn non nớt, nên chưa thấy những câu chuyện đó hàm chứa những điều hay cho cuộc sống sau này, mà xem như những câu chuyện thường mà thôi, đến khi lớn lên, nhớ lại mới thấy những câu chuyện đó giúp ích cho cuộc sống rất nhiều. Tôi còn nhớ hai câu chuyện dưới đây, được Thầy kể cho nghe và gọi đó là câu chuyện “Đông và Tây gặp nhau trong cuộc sống”, xin kể để cống hiến đến các Á Hữu và Thân Hữu.

■ CÂU CHUYỆN THỨ NHẤT: CHỌN NGƯỜI KẾ VỊ VUA

Vào thời họ Hồng Bàng làm vua nước ta, một vị Vua không có con trai để nối nghiệp, chỉ có độc nhất một Công chúa. Khi về già, vị Vua nghĩ đến người kế vị sau này. Nhà Vua nghĩ đến cách chọn người kế vị mình khi đã quá già yếu, hay sau khi Ngài băng hà: Nhà Vua truyền trong dân chúng biết một cuộc thi để kén Phò mã và là người sẽ kế vị Vua cai trị bờ cõi. Những thanh niên trong nước không phân biệt sang hèn đều được dự thi. Ngày dự thi đến, mỗi thanh niên đến dự thi được nhà Vua trao cho một bình đựng đầy hạt giống và được lệnh đem về trồng tủa, sau một năm đúng vào ngày này thì mang cây đến để được chấm thi. Ngày chấm thi đến, các thanh niên lần lượt mang cây vào trình Vua, trong lòng ai cũng mong được chấm đậu! Chậu hoa nào cũng rất đẹp, nhiều loại rất quý khó tìm thấy, mùi thơm tỏa ra cả vùng. Suốt cả ngày chấm thi,

nhà Vua và Hoàng hậu lấy làm thất vọng, nét ưu tư hiện rõ trên mặt, vì không chọn được người để trao ngôi vị. Đến lúc sắp mãn giờ chấm thi, quân lính vào tâu Vua có một thanh niên mang theo một chậu đựng đầy đất không có cây cối xin vào ra mắt Vua. Vua phán cho vào. Thanh niên này vào phủ phục trước Vua và Hoàng hậu và tâu trình xin chịu tội, vì đã tìm đủ mọi thứ đất, phân tốt để ươm giống, nhưng cả trăm lần không có được một mầm non mọc lên từ hạt giống Vua ban cho. Nghe đến đây, Vua và Hoàng hậu lấy làm mừng rỡ và tuyên bố khanh chính là người mà Trẫm tìm chọn từ lâu, và khanh xứng đáng là Phò mã của ta và là vị Vua kế vị ta để chấn trăm họ. Cả đình thần, những người dự thi kể cả thanh niên được chấm đậu, và dân chúng đến xem đều sửng sốt không hiểu lý do. Xin các Á Hữu đoán và giải thích lý do.

■ CÂU CHUYỆN THỨ HAI: CHỌN NGƯỜI LÀM BỘ TRƯỞNG NGÂN KHỐ

Vào thời xa xưa, tại một nước ở phương Tây, một vị Vua muốn tuyển chọn một vị giữ chức Bộ Trưởng Ngân Khố trong đám quần thần của triều đình. Vua bèn cho tổ chức một buổi dạ tiệc có khiêu vũ, và mời tất cả đình thần đến tham dự. Trên đường vào phòng dạ tiệc, các quan phải đi qua một hành lang dài đầy vàng bạc, ngọc ngà châu báu. Sau buổi dạ tiệc tất cả các quan đều tham dự buổi khiêu vũ. Hầu hết các quan đều kéo bước chân một cách nặng nề, chậm chạp và mệt mỏi. Phải chăng các Ngài đã ăn quá no mà đi không nổi? Tuy nhiên có một vị quan bước những bước chân rất đẹp như phượng múa không thấy gì là mệt mỏi cả. . . . Sau buổi khiêu vũ, Vua ra lệnh khám xét tất cả các quan và chọn vị quan sau cùng có những bước đi đẹp như phượng múa trong buổi khiêu vũ giữ chức Bộ Trưởng Ngân Khố của triều đình. Xin các Á Hữu và Thân Hữu giải thích cho biết lý do.

(GHI CHÚ: XIN XEM PHẦN GIẢI ĐÁP
Ở TRANG 106)